

RUSKI INWALID

N^o

144.

NIEDZIELA.

22 Czerwca. 1819 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Francya. Prussy. Anglija. Włochy. Turcyja. Ameryka Północna. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

Od brzegów Menu, 10 Czerwca.

Miedzy żołnierzami osady Moguntzkiej wpadła była zaraźliwa choroba oczu i kilkaset ludzi było na nią chorych.

Powiadają że francuzki wojenny Minister P. Gouvion St. Cyr iadąc do Karlsbadzkich kąpeli wstąpi do Munich.

z Duseldorfa 7 Czerwca.

Marszałek Soult ktoremu iak wiadomo na mocy postanowienia Królewskiego z dnia 20 Maia wolno powrócić do oyczyzny, wyjechał stąd do Francyi z całą swoją rodziną.

FRANCYJA.

z Paryża, 8 Czerwca.

Pan Begnot kończy doniesienie swoje izbie deputowanych następującemi słowy. Żaladwie poczynamy kosztować pokoju, a już widzimy zawiązujące się patryotyczne to-

warzystwa i zaprowadzenia, niemające innego celu iak prawdziwy pożytek i dobro współ obywateli. Rękodzielnik bierze się znowu do warstatów swoich; Uczącym się otwarte są świątynie nauk; chorzy i ubodzy mają gdzie się schronić i gdzie szukać pomocy. Łzy wyciśnięte powszechną nędzą, otarte są dobroczynną i miłosierdną ręką. Wszędy się zawiązują towarzystwa dla zachęcenia do wszystkiego co jest dobrem i pożytecznem. Bez względu na różność zdań panującą ieszcze dotychczas we Francyi, każdy znajduje w sercu swoim oyczyznę i kocha ją stosownie do swego sposobu myślenia. Te to wyznanie wewnętrzne i powszechne napełnia serca nasze spokojnością i niejaką pewnością. Takie mi to ożywieni uczuciami podaliśmy pod waszą rozagę budżet na rok niniejszy. Niedosć jest dla nas żeście otarli łzy wyciśnięte klęskami które już przeszły i zagładziliście ich slady, pozostałe wam ieszcze zaszczyt zabezpieczenia obecności i przygotowania szczęśliwszej przyszłości.

— Pani Manson wydała na widok publiczny listy swoje, o których dotychczas ieszcze nie

z Stambułu 10 Maia.

wiedzano. Zawiera się w nich cała iey korespondencja od 20 Marca 1817 roku po 3 Lutego 1819. Cała ta korespondencja składa niewielką książkę z 197 stronnic złożoną. *Skromna Pani Manson*, ma zamiar darowania egzemplarza tej książki każdemu który iey wzajemnie 10 franków darował. Zeby zas dar ten uczynić bardziej przyjemnym pozwala każdemu poznać się z sobą i własną ręką podpisać książkę każdego. Donosi oraz publiczności że skoro komu podpisać egzemplarz, ten już koniecznie 10 franków zapłacić powinien. Zaden z księgarzy niema tej książki do przedania.

W końcu tego miesiąca Król wyjedzie do St. Cloud i w zamku tamczym mieszkać będzie.

Prezydent izby Deputowanych chory jest na podagrę, która mu tak dalece dokucza, iż przy otwarciu posiedzenia wczorayszego, musiał się opierać o ramię iednego z współczłonków.

PRUSSY.

z Berlina, 19 Czerwca.

Dnia 6 b. m. umarł w Charlotemburgu w 67 roku życia a 48 służby Krolewsko-Pruski rzeczywisty radca tajny poselstwa *Renfuer*, kawaler orderu orła czerwonego. i Komandor duńskiego *Dannebrog* i Szwedzkiego gwiazdy północnej.

z Londynu, 8 Czerwca.

Członek kompanii Wschodnio-Indyjskiej *Pan Riquetz*, który zawiął do wyspy Stey Heleny powracając do Anglii, przywiózł list od *Bonaparte* do Rządu naszego (?) i depesze od *Pana Houdson-More*.

Jeden znaiomy dom handlowy żydowski pod firmą *Zelig* podał się za bankrót. W iednym tygodniu ogłoszono 40 bankrótów. Słowem handel nasz w *oplakany* jest stanie.

z Rzymu, 30 Maia.

Hrabia Finkalk był dotychczas poseł nadzwyczajny Króla JMści Portugalsko-Brazylijskiego przy dworze Papieżkim, mianowany teraz jest Namieśnikiem Królestwa *Portugalii i Algarwii*.

Rządca Turkomanii zbuntował się przeciwko Porcie. Wkrótce wysłano przeciwko niemu woyska siedm Patalików; Umknął za tem do Persyi gdzie go bardzo dobrze przyjęto. Następca jego umarł nieszczęśliwie przy wysadzeniu na powietrze inagazyu prochowego. Poczem pierwszy Gubernator na próbę stronników swoich powrócił i wojna znówu się rozpoczęła. Ministerstwo tureckie podyrżywa Persów o dawanie buntownikowi posiłków. To właśnie było powodem mocnych wymówek, iakie uczyniono rezydentowi Perskiemu *Mirza-Ferhulla-Han* przybytemu niedawno do Stambułu. Ta okoliczność wyiasnia także dla czego ten urzędnik Perski tak zimno był od Sułtana przyjęty.

AMERYKA PÓŁNOCNA.

Wszyscy oficerowie Amerykańscy będący za urlopami w rozmaitych mieyscach, w końcu Kwietnia otrzymali rozkazy, aby jak nayspieszniej powracali do półków swoich.

Poseł Cesarsko-Rossyyski przy stanach ziednoczonych *Pan Polityka* przybył z Bordeaux do Nowego Yorku.

Lord Cochrane udał się do Calao w celu blokowania tego mieysca flotą swoją. Eskadra *Briona* przybyła także do Porto-bello i przecięła wszelkie komunikacye wodne. Z Kurasao donoszą że *Brion* ma zamiar blokowania *Lacury*.

Miedzy *Lordem Cochrane* mianuiącym się głównym dowódcą całej siły morskiej rządu Chilijskiego i między kapitanem *Ridel* dowódcą fregaty Amerykańskiej *Ontario* przybyłym niedawno do Walperaiso, zaszła niedawno kłótnia: *Lord Cochrane* chciał aby Amerykanin *salutował* eskadrę jego a ten odpłynął niewykonawszy bynajmniej jego rozkazów.

ROZMAITOŚCI.

Ispahan Stolica Szacha Perskiego opisany przez *posta Angielskiego Moris*.

W *Ispahanie* stolicy Perskiej jest plac czworoboczny, może i najpiękniejszy w całym świecie, mający długości 440 a szerokości 160 kroków. Budowy otaczające są rowney wysokości i iednego kształtu, tak że nic regularniejszego wyobrazić sobie nie podobna. O dwadzieście kroków od placu jest kanał napelniający się wodą ze źródła. Kanał ten rozpoczety jest przez

Szacha *Abasa I.* który dla ozdoby rozkazał go osłonić dzewami palmowemi dającymi w czasie upałów letnich cień przyjemny. Kanał ten wyłożony jest wewnątrz cegłą a pobokach ma drogi wyscianałe Bazalem czarnym wznoszące się całą stopę nad powierzchnię ulicy i tak szerokie że czworo ludzi może wygodnie obok siebie przechodzić. Na końcu południowym placu jest meczet Szacha zbudowany w kształcie pięciokąta z obszernym przysionkiem. Tu przepływają z bytyk w całe swoje rozlewanie się okazałości; Wszędzie złoto i lapis lazuli. Na gzymsach emaliowanych są rozmaite napisy z Alkoranu głoskami złotemi. Przepyszny portyk prowadzi do rokosznych łazienek z jaspisu, opartych na podstawie z tegoż kamienia wysokości osmiu stop ze schodami, prowadzącymi do wody. Kopuła meczetu należy do naydoskonalszych produktów Architektury perskiej i tak wysoka że ją z niezmiernie daleka widzieć można. Zamek Szacha perskiego nayobszerniejszy ze wszystkich pałaców-monarszych na całej ziemi, ma blisko półtory mili obwodu. Portyk jego okazały wzniesiony jest z porfiru. Prog jest z marmuru *zielonego*; jest to kolor który Mahometanie mają za święty. Persowie mają dla niego takie uszanowanie, iż nigdy go nieprzestępują i ktoby śmiał przestąpić ulega strasznej karze. Brama także imiana jest za świętą; Pers zaszczyceni iakąkolwiek kaską Szacha, całunie próg ten z pobożnem uszanowaniem i modli się głośno o pomyślność Monarchy swojego. Sam Szach tak poważa tę bramę, iż nigdy przez nią nieprzejeżdża konno. Po zaporytk o kilka kroków znajdują się dwie wielkie galerie: w iednej prezydent dywanu odbywa sądy i domierza sprawiedliwość, a w drugiej mieszczą się znakomitsi urzędnicy państwa. Koło tych są jeszcze dwie mniejsze galerie mieszczące wartę. Portyk ten jest świętym schronieniem z którego sam tylko Szach może wyprowadzić tych, co się tam uciekają szukając ratunku w iakiemkolwiek zdarzeniu. Tu się przymyka ogromny gmach połączony z wielu innemi obszernemi budowlami, w których są sklepy kupieckie, składy towarów i różne rękodzielnie i warsztaty pracujące dla dworu. Z prawey strony jest biblioteka Szacha, przy tей garde-ropa jego zajmująca bardzo wiele pokoi i galerie. Jest tam jeszcze wiele innych galerii Zbudowanych zawsze w iednostaynym

kształcie; lecz przeznaczonych na rozmaite przedmioty. Wszystkie te galerie są wśródku dziedzińca i ozdobione arkadami bramami i rozmaitemi sklepieniami. W środku każdej galerii jest piękna studnia wyłożona ciosanym kamieniem.

Stamtąd do samego środka wielkiej arkady jest wiele framug których sciany ozdobione są rozmaitemi przedmiotami z kryształu, agatu, bursztynu, porcellany i innych drogich materyi. Przy budowli przeznaczonej na skład towarów wznosi się ogromny gmach naypiękniejszy ze wszystkich. Jest to galeria z kopułą *mazaikowey roboty* opierająca się na dwunastu łanych ze srebra i mocno wyżłaczanych słupach. Z obustron są podobne galerie cokolwiek mniejsze lecz z kopułami takiegoż kształtu. W środku wielkiej galerii są trzy kaskady z białego marmuru wznoszące się iedna nad drugą nakształt piramidy. Nayniższa ma kształt kwadratu dziesięć stop średnicy, a dwie inne so osmioletnie. Tron szacha stoi pod pawilouem wysokim 12 a a szerokim 8 stop. — Tu Szach w całym blasku świetności swojej daie posłuchania Ministrom zagranicznym. Sciany ozdobione są pozłotą i malodwidłem wystawiającem bitwy Szacha *Abasa* wielkiego z Tatarami. Nadto są jeszcze dwa ogromne gmachy z których każdy ma osobny dziedziniec: ieden z nich podobny jest do opisanego pierwiej, a drugi dwoma piętrami wyższy, zawierający bardzo wiele salonów, galerii, balkonów i wodociągów przechodzących prawie do każdego pokoju. Tu zwyczajnie zgromadza się dwór Szacha. Te budowy otoczone są wałem ziemnym wysokim od dziesięciu do dwunastu stop. Ponad wałem jest galeria, po której sam tylko Szach od nikogo niewidziany, przechodzi w inne części zamku. Harem czyli Seray dzieli się na cztery obszerne domy: ieden z nich obrócony jest ku placowi pomienionemu, drugi ku stronie przeciwległej, trzeci ku składowi towarów; a do czwartego nikt oprócz Szacha wchodzić niemoże. Pierwszy z tych domów otoczony wysoką kolumnadą z trzema rozległemi galeriami i do niego iak i do przyległego wchodzi znakomitsi urzędnicy; do trzeciego zaś sami tylko Eunuchy, z liczby których pełniący służbę oczekują rozkazow Szacha na stopniach kolumnady. Po za ostatnim domem widać obszerne ogrody, poprzerynane cienistemi

ulicami. W ogrodach są także cztery pałace, przeznaczone dla krewnych Szacha i dla kobiet których sama piękność tam sprowadziła. Te pałace zawierają w sobie tyle galeryi, pokoi, kurytarzów i gabinetów, że mogą się nazwać doskonałym labiryntem. Wewnątrz zaś to wszystko tak dalece jest ozdobione pozłotą, maromurem, kryształem lapis lazuli i małowidłem, że nayprzepyszniejszym bydz może mieszkaniem monarszym. Za temi wielkimi pałacami jest trzydzieście mniejszych, stojących w prostej linii i ocienionych pięknymi ogrodami. — (z *Dzieln. Polit. Hamburg.*)

Konrada z Szwabii ciągnie pałaszem.

Wojskowy Austriacki miesięcznik umieścił niedawno pomieniony wypadek okazujący wielką odwagę i siłę tego dawnego Niemiec władcy.

„Kiedy w czasie iedney krzyżowej wyprawy *Balduin* szedł na czele woysk połączonych do *Damaszku*, *Seracenowie* tak mocno bronili im przeprawy przez rzekę, iż nawet odwaga na czele woysk będących *Temptaryuszów* i rycerzów *S. Jana* wątlíč się poczęła. Zaledwie tego dostrzegł Cesarz *Konrad*, który z wojskiem Niemieckiem stworzył straż tylną, wybiega naprzód, i tak natarczywie z hufcami swoimi na *Saracenów* natarł, iż ci już, o zwycięztwie wątlíč się zaczęli. Jeden z żołnierzy *Saracenów*, widząc tę powszechną trwogę i popłoch, zaufany w swoiey sile, występuje naprzód, i wyzywa Cesarza na pojedynk. Cesarz przyimuie wyzwanie. Tak, iak w opisie *Homera* odpoczywały woyska na swych orężach, przypatrując się rozpoczętey walce. Nie długo ona trwała. Silnie wymierzony miecz *Konrada* ugadza iego przeciwnika w ramie i przecina kadłub na dwoie.

Pozostały ieszcze te miecze, pisze ieden z dzienników Niemieckich, — pełne ich są niektóre zbrojownie, ale gdzieżby nyrzeć można tę siłę.

Poczta gołębia w krajach Wschodnich.

O tey poczcie mamy właściwą rosprawę napisaną przez byłego w Paryżu kraio-wca wschodniego nazwiskiem *Sabbaia*, a

przełożoną przez sław. *S. de Sacy*. Z tey dowiadujemy się że Sułtan *Mureddin Mahmud* używał pierwszy pocztę tego rodzaju; i to, aż do czasu swoiey śmierci (1174). Kalifa *Ahmed Alhaserlidin - Allah* (1179) utrzymywał wiele takich gołębi i każdemu gołębiowi nadał imię i przezwisko. Wyuczona do tego para gołębi kosztowała podówczas 1000 dynarów (Arabskich dukatów). Ta poczta utrzymywała się aż do zgonu ostatniego Kalify *Abbasydyjskiego*. Po zdobyciu i zburzeniu przez *Mogolów* stolicy iego *Bagdadu*, i straceniu iego samego, używanie tey pocztę ustało; lecz podziś dzień znajduią się osoby na Wschodzie, używające gołębi za posłanników z listami. Przyuczają je do tego bardzo ieszcze młode. Skoro tylko porastają pierzem, przyzwyczajają ich iescz z ręki i pić z ust człowieka. Pospolicie wychowują razem samca i samicę. Skoro już latać umieją, zamykają je do klatki niekrytey, i zanoszą je na miejsce, dokąd w przyszłości pocztę odbywać mają. Tam zamykają ich na miesiąc lub dwa, powtórzywszy wprzód kilka razy taką podróż, potem rozłączają ich i iednego zanoszą na miejsce, zkąd wzięte zostały, Tam przypina się list mały-pisany na nacyieńszym papierze i z tym się w lot puszcza. Tym sposbem stara się gołąb ile możności dostać do swoiey pary. List takowy zapina się pod skrzydło do pióra szpilką podwoyną końcami zewnątrz obroconą. Szpilka okręca się kilka razy nitką dla mocy: wtenczas dopiero gołąb puszcza się na wolnem powietrzu, i należy uważać z początku, aby gdzie nie usiadł. Gołąb taki uleci częstokroć 600 mil Niemieckich na dzień. W *Arabii* chowano takie gołębie na wieżach, a posyłane Sułtanowi były tak wyuczone, iż przylatywały prosto do straży, która zanosila je do pałacu Sułtana, a ten odwiązywał im listy własnoręcznie. W *Egipcie* za panowania *Fatymitów*, były właściwe fundusze na utrzymywanie pocztę gołębiey. Co większa w książce: *Tamaim el Hamain* (naszyinik gołębiów) którey Autorem iest *Madsch Eldin Abdel Dohar*, znajduie się spis stacyi pocztę gołębiey, przedrukowany w podróży *Wolneia* przez *Syryją* i *Egipt*.